

INKOMSTENBELASTING EN BOSCHBEZIT

De heer J. S. van Braam geeft in het Aprilnummer van dit tijdschrift een wederwoord op onze beschouwingen over dit onderwerp in het Februarinummer.

Hoewel het ons wil voorkomen dat de zaak van beide kanten nu wel voldoende is toegelicht, maken wij nog een paar korte opmerkingen naar aanleiding van het bovengenoemde artikel.

1e. Het ging bij de behandelde kwestie niet om het „meeningsverschil” als zoodanig, doch alleen om ook in het publiek het standpunt der N.B.V. te stellen tegenover de haars inziens *afwijkende* meening van „Het Grondbezit”, welke deze vereniging — ook in het publiek — kenbaar maakte.

2e. Het normale boschbedrijf wordt niet met een handgebaar op zij geschoven, zoals de heer v. Br. zich uitdrukt. Doch wij kunnen de zaak niet anders inzien dan dat het hier niet zal voorkomen, dat zich in bepaalde jaren verliezen — zoals die volgens de tegenwoordige denkwijze van „Het Grondbezit” zijn geformuleerd — zullen voordoen.

3e. De bedoeling van het „uitgestelde oogstbedrijf” hadden wij inderdaad niet zóó begrepen. Hier schijnt dus bedoeld — in tegenstelling met een ontginningsbedrijf — een bedrijf dat al in exploitatie is, doch waarbij de aanwas niet ieder jaar wordt gekapt, maar bijv. eens in de 3 jaren de drievoudige hoeveelheid. Zou de heer van Braam het hier dan noodzakelijk of juist vinden — en het voeren van een actie waard — in de beide jaren dat niet gekapt wordt de uitgaven (verpleging, beplanting van de laatste kapvlakte, enz.) van het inkomen af te mogen trekken, terwijl dan uit den aard der zaak in het 3e jaar, wanneer de opbrengst van 3 jaren wordt geogst, het hieruit genoten inkomen volledig buiten beschouwing blijft?

4e. Zijn de arbeidsloonen en houtprijzen — de oorlogsperiode buiten beschouwing gelaten — wel zoo schommelend als de heer van Braam aangeeft?

5e. En nu de „legende” bedoeld op pag. 104. Wat heeft de heer van Braam ons opstel in no. 2 (pag. 45) slecht gelezen! Wij hebben nooit geschreven dat „Het Grondbezit” van meening was dat de tekst van Staatsblad 1926 no. 228 reeds zoo was. Men meende dat het zoo moest zijn en vandaar het verzoekschrift van 9 Juni 1927.

Dit is toch wel een *feit* en geen *legende*!

En van deze meening is men blijkens de brochure van Braam thans teruggekomen. Dit is ook een feit! Dat de vereeniging vrijstelling verlangde van inkomstenbelasting op het *bruto-voordeel* uit bosschen, was dus een feit (zie het schrijven van 7 Juni 1927), is het echter nu niet meer (brochure 1928, J. S. van Braam, uitgegeven door „Het Grondbezit”).

6e. Dat het duidelijke en o.i. zeer logische antwoord van den Minister van Financiën „Het Grondbezit” niet duidelijk was en hoe hier kon worden gedacht aan een „bureaulistische omissie” is ons te eenenmale onbegrijpelijk.

Ten slotte zij er hier nog eens nadrukkelijk op gewezen, dat de N.B.V. iedere verlaging van belasting op boschbezit zal blijven toejuichen, als zijnde dit, met een meer deskundig beheer, een der beide machtige, zoo niet der eenige beide middelen om de opbrengsten der bosschen te verhoogen en daardoor ons Nederlandsch boschareaal uit te breiden. Doch, zooals reeds in conclusie 3 op pag. 48 is medegedeeld, kunnen wij de zaak niet anders inzien dan dat de „hierover gepubliceerde beschouwingen” van „Het Grondbezit”, in dezen slechts een negatieve uitwerking kunnen hebben en dat hierdoor de zaak dus al zeer slecht gediend wordt.

En dit is de reden, waarom wij — zonder hiertoe door „Het Grondbezit” te zijn uitgenoodigd — toch meenden onze meening in dezen te moeten kenbaar maken.

HET BESTUUR DER
NEDERLANDSCHE BOSCHBOUWVEREENIGING

Het komt ons voor, dat de zaak waar het om gaat thans van beide zijden voldoende belicht werd, weshalve wij de discussie in dit tijdschrift sluiten.

REDACTIE